

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

53. Xauerius atrociter à dæmonibus orando cæditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

opportunitissimum; exceptus enim est à Gaspare Coëllio, Ecclesiæ illius Vicario, cuius ædes ab templo cum vnus diuideret hortulus, poterat vic Dei, suo precandi studio quoties libuisset, de nocte habenas laxare, & de sua in Macazarem expeditione Deum otiosè consilere. Quamquam hoc illi ne esset omninò integrum obstant duo: vnum, quòd siue honoris gratià, seu ob angustias ædium, nollet Vicarius, Xauerium alio, quàm eodem secum ad nocturnam quietem vti cubiculo, quo proindè ad templum exire, vetabat vrbinitas, nisi primo iam somno occuparetur Vicarius: alterum grauius, & cuius formidabilius, minus quàm Xauerius animoso. Quà enim transitus in templum ex cubiculo erat, tam horrenda specie, ac terribilibus figuris, noctu dæmones bacchabantur, vt iis ferendis parem se nemo consideret. Neque id Xauerium latebat, deprehensio illius furtiuo per noctes, in templum egressu à Vicario monitum; at is & animo suapte naturà intrepidus, & doctus nec transversum vnguem moturos in se vltèrius dæmones quàm Deus annueret; Flocci habere terriculamenta quæ obiectabantur, & eò liberius in templum itare, ac solitarias noctes in eo traducere quod celare iam tenebris pietatem non posset, cum manifesto teneretur.

53. Hoc monstrorum contemptu ad quæ alij panebant, indignatus dæmon eorum artifex, irisque in eum atrocibus furens, à quo sibi vno, tot millium animarum diripiebatur quotidie præda, decreuit cum suis vltro se in manus hostiles induentem, condignè accipere, de more itaque ad effigiem reginæ Deiparæ (cui exindè propterea honor peculiaris mansit) orantem nocte intempestà ferocissimè aggressi, tam crudelem in modum tot plagis contundunt, & conterunt, vt ex iis biduum inter summos dolores iacuerit, tacitâ quidem mali causâ, sed à Malabare iuvene, ipsi Vicario detecta. Is enim clamore dæmonum, crepitûque plagarum euigilans, explorânsque propiùs quid esset, sonitum verberum, & sancti querulos gemitus, verbâque Deiparam in opem vocantis, Vicario retulit, qui post Xauerio interdum, per iocum eadem retractabat. Cæterùm è lecto vix ipse constiterat, cum eisdem precandi excubias in templo repetiit, nec in eum tamen rabies dæmonum quicquam præterea ausa est, nisi quòd horrendo procul strepitu, & fragore turbare potiùs orantem quàm exterrere nitebantur, quin & mutato semel stylo, de mediâ nocte, matutinos Ecclesiæ cantus tam scitè peregerunt, vt postridiè sanctus ex Vicario quæreret, qui & vndè Clerici aduenissent, qui præter morem, diuina officia nocte proximâ in templo exsoluissent. Verumenimverò hæc ludibria dæmonum, & vexationes pensauit seruo suo Deus longè vberioribus præmiis, quæ tametsi nox, solitudo, & viri modestia presserint; attamen voti sui summam, & cuius potissimùm causâ Thomam Apostolum diuinæ sibi mentis interpretem legerat, scimus cumulatiuè assecutum. Sciscitans enim, an Deo cordi esset, vt interiores ad Austrum Insulas Euangelio peragraret, tam claro illic aut responso, aut luce perfusus est; tantùm hausit roboris atque ani-

K morum

53
Xauerius
atrociter à
dæmonibus
orando cæ-
ditur.

morum ad pericula omnia indiscriminatim adeunda, ut non absque admiratione legatur Epistola quam manu sua Goam ad Paulum Camertem, & Iacobum Borbanum familiares suos dedit. [Spero, inquit, Deum, hoc iter meum, multa sua aucturum liberalitate quando tam effusis interius gaudiis. Significare mihi dignatus est, placere sibi ut in eam Macazari oram proficiscar, ubi nuper ad fidem multi perducti sunt; atque huic indicata mihi diuinitus nauigationi adeo constanter adhaereisco, ut videar mihi cum manifesto illius imperio pugnaturus, eiusque in hac & futura vita beneficiis indignus effici, si ab hac mente destitero. Quare nisi hoc anno Lusitana nauis Malacam transmiserit, Mauri alicuius aut ethnici nauigium conscendam; ac si ne id quidem occurrerit, vel cimbe cuilibet illuc vela daturae, certum mihi est vitam committere, tanta est qua nitor Dei fiducia, cuius amore hoc iter aggredior. Totas spes meas habeo in Deo repositas per quem te obsecro, ut in tuis ad eum precibus, mei peccatoris perpetuo memor sis.] Ita ille, at licet ad inflammandum vehementius animum precandi assiduitate, S. Thomae secessum ambisset, quod solet uiris sanctis esse, ab labore diu in alios sudato, suauissimum laxamentum, sed priuato feruori sic obsecutus est, ut in nullo aliis deesset. Noctem sibi, diem proximo dabat, conuersiones perditorum hominum ad Deum, cuiusmodi faceret loquuntur earum spectatores; inter illas narratur poenitentia publica scelerati qui plus quindecim annos quadrupedem magis quam Christianum pergebat uiuere. Concionum vim exerebat pectus Deo plenum, & aeternarum rationum assuetum radiis; pondus uerbis addebat uiuendi sanctitas, & vel solus illius aspectus perorabat ad emolliendam facinorosi cuiusuis duritiem. Qui uero paternis ipsius monitis refractariam mentem obfirmarent, desperasse iam vulgo salutem putabantur, quod experientia constaret obstinatius illi refragatos, morte pessima id luisse, sibi que omnes ab eadem infelici sorte metuerent; Adulteria itaque complura dissoluit, ab impudicis heris mancipia abstulit; iniquas rescidit pecuniae mutationes, sedauit discordias, quicquid demum illic ad Dei gloriam suscepisset, tam secundo euentu confecit, ut iactatum sit palam & proditum eam urbem ab ea, quae fuerat, omnino mutatam, (nec illo abeunte superfuisse illie vel morem vel hominem quo posset probitas Christiana offendi. Quinetiam factum satis, ipse quoque uir sanctus silere non potuit, & urbi eidem fausta millies adprecatus, tunc quidem affirmavit, ex quo Indiam subisset, nullam ab se urbem Meliapore compertam meliorem; uti postea nullam Malaca peiorem; post uaticinio utriusque, huius paucis hinc annis calamitas, illius incrementum fidem fecit.

54
Xauerij corona naufragum seruat.

54. Postremo locum illa habent hinc suum, quibus Deus serui sui nomen, ac merita apud hos populos decorauit. Nauigaturus Malacam mercator, priusquam conscenderet, salutandi gratia ad eum uenerat (ut cui esset ex animo addicatur) eiusque precibus enixe rogatis, etiam aliquid